

Патріотичне виховання студентської молоді: основні завдання сьогодення

М. В. Яцюк, канд. іст. наук,

Л. М. Жванко, канд. іст. наук,

Г. Г. Фесенко, канд. філос. наук

Харківська національна академія міського господарства

Історично склалося, що за роки незалежності України влада не приділяла належної уваги процесу виховання патріотів та не створила дієвих загальнодержавних програм патріотичного виховання. Це призвело до того, що велика кількість молодих людей готова за першої нагоди покинути країну, не знає історичного минулого та байдуже ставиться до майбутнього нашої країни.

Формування свідомого громадянина, патріота можливе для людини з високими особистісними якостями й рисами характеру, світоглядом і способом мислення, почуттями, вчинками та поведінкою, спрямованими на саморозвиток та розвиток демократичного громадянського суспільства.

Молоді люди відчувають відсутність моральних цінностей в частині української молоді. Вони вбачають це в поведінці та ставленні до оточуючих, неповазі до старшого покоління, невихованості, соціальної байдужості, жорстокості, зловживанні алкоголем, наркотиками, егоїзмі, неповазі до традицій та історичного минулого, вживанні нецензурної лексики, пасивній життєвій позиції тощо.

На рівень патріотизму, без сумніву, впливає перш за все: загальнополітична атмосфера в суспільстві, можливість вибору навчального закладу, наявність, відсутність роботи, житлові умови, а також відсутність соціальної справедливості (корупція, непрозора приватизація держмайна, економічний стан в країні, захист прав громадян, відсутність достойної заробітної плати).

Держава повинна забезпечити молодь соціальними гарантіями (освіта, робота, забезпечити фінансову стабільність в країні, відновити роботу підприємств по випуску національної продукції, популяризувати патріотизм через ЗМІ та Інтернет, забезпечити проведення мітингів, фестивалів, музично-танцювальних флешмобів, концертів патріотичного спрямування, запровадити конкурси з патріотичного виховання, пільгове кредитування житла для молодих сімей, підвищити рівень фінансування державою сільського господарства, зберегти соціальну структуру села (медичні пункти, школи, поштові відділення, заклади культури), створити молодіжні

патріотичні організації, заохотити молодь до вивчення історії країни, заборонити рекламу тютюну, горілки, насилля, створити комп'ютерні ігри патріотичного направлення.

Подолання негативних тенденцій в цій сфері можливе тільки при активній участі держави при розробці чітких форм і методів роботи. Стержневим моментом системи формування патріотичних якостей в суспільстві, і в системі освіти зокрема, повинні стати історичні традиції перемог українського воїнства, самопожертва в ім'я захисту України. Знання і дотримання традицій народу неможливе без ґрунтового знання історії Батьківщини. В іншому випадку народ залишається без історичної перспективи, свого історичного досвіду.

Метою формування і розвитку патріотичних якостей молодих громадян України повинно стати поетапне досягнення такого духовного і культурного рівня стану українського суспільства, яке забезпечить повне виконання всіх завдань військового захисту України.

Головним завданням для досягнення указаної мети повинно стати створення і розвиток системи формування військово-патріотичних якостей (військово-патріотичного виховання).

У практичному руслі це означає відродження системи патріотичного виховання зі всіма її компонентами:

- історико-патріотичне;
- героїко-патріотичне;
- військово-патріотичне.